

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Von Jörg Kronauer

پیشگفتار و برگردان: نسرين معروفی

۲۵ فبروری ۲۰۲۴

فرصت های تلف شده

Lieber engere Zusammenarbeit als ein Verhandlungsfrieden: NATO-Generalsekretär Stoltenberg mit Ukraines Präsidenten Selenskij (Kiew, 28.9.2023)

پیشگفتار

دو سال قبل امپریالیسم امریکا و متحدان اروپائی آن ناتو موفق شدند روسیه را برای حمله به اوکراین تحریک کنند. واشنگتن، برلین، لندن و پاریس از مدت ها پیش به دنبال تحریک جنگی همه جانبه با رژیم ملی گرای ولادیمیر پوتین، با هدف تبعیت روسیه و تحکیم سلطه امپریالیستی بر سرزمین اوراسیا بودند. این جنگ خونین ترین جنگ در اروپا از زمان کشتار دسته جمعی جنگ جهانی دوم است. تقریباً نیم میلیون اوکراینی و ده ها هزار روس قتل عام شده اند و هزاران نفر زخمی و میلیون ها نفر مجبور به ترک خانه های خود شده اند.

ناگفته نماند که رویا روئی کنونی امپریالیسم امریکا با روسیه نتیجه یک ستراتیژی ژئوپلیتیکی است که امریکا از زمان انحلال اتحاد شوروی از قدرت نظامی به خاطر اضمحلال اقتصادی خود استفاده کرده و دست به یک سلسله تجاوزات و جنگ های متعدد و پایان ناپذیری که شامل کشور های عراق، لیبیا، افغانستان، سوریه و ... زده است که تا به امروز در اوکراین، سوریه، لیبیا، غزه و یمن ادامه دارد. منبع اصلی تشدید درگیری امپریالیسم امریکا با

حمایت آلمان، انگلستان، فرانسه و کانادا است که به میلیارد ها دالر تسلیحات نظامی را برای اوکراین فرستاده و هنوز هم می فرستند.

اکثر کشور های اروپائی بدون این که به عواقب وخیم شدن جنگ، یعنی جنگ هسته ئی میان امریکا و روسیه که بقای بشریت را زیر سؤال می برد فکر کنند، درگیری را تشدید می کنند.

طوری که نویسنده در آخر این مضمون تذکر داده است، احتمالاً هیچ شانس برای آتش بس وجود نخواهد داشت.

دو سال جنگ در اوکراین

شانس کافی برای جلوگیری از جنگی که دو سال قبل در ۲۴ فیروزی آغاز شد، وجود داشت. نه، البته روسیه مجبور نبود به اوکراین حمله کند. به همین ترتیب کشورهای ناتو نیز مجبور به رد ناگهانی پیشنهادی که رئیس جمهور ولادیمیر پوتین در پایان سال ۲۰۲۱ به آنها ارائه کرد، نشدند: اگر آنها قول می دادند که اتحاد خود را بیش از این گسترش ندهند، در آن صورت جنگی علیه اوکراین - به عنوان وزیر ناتو - وجود نخواهد داشت. جنرال سکرتر ینس استولتنبرگ نتیجه گرفت که در سپتامبر ۲۰۲۱ پیشنهاد مسکو را به اعضای پارلمان اتحادیه اروپا ارائه کرد. استولتنبرگ با افتخار گفت: «البته ما آن را امضاء نکردیم». چرا که انصراف ناتو از گسترش بیشتر برای نخبگان غرب که به سلطه عادت کرده بودند، دور از ذهن بود. این بدان معنی بود که شاید آخرین فرصت واقعی برای جلوگیری از جنگ از دست رفت.

همچنین شانس پایان دادن به جنگ زودهنگام وجود داشت. در پایان سال ۲۰۲۳، سرهنگ ولفگانگ ریشر a. D. Wolfgang Richter در تحلیلی برای بنیاد فردریش ایبرت Friedrich-Ebert-Stiftung. مروری بر مذاکرات بین مسکو و کیف ارائه کرد که در ۲۸ فیروزی ۲۰۲۲ با میانجیگری ترکیه و اسرائیل آغاز شد و در ۱۸ می رسماً توسط کیف قطع شد. نتیجه گیری ریشر Richter: اگر قدرت های ناتو در آن زمان از سازش بین دو طرف حمایت می کردند، آتش بس و حتی احتمالاً توافق صلح امکان پذیر بود. اما کشورهای غربی به عکس آن عمل کردند. به عنوان مثال، نخست وزیر بریتانیا، بوریس جانسون، توصیه کرد که دولت اوکراین به جنگ با سلاح های غربی در کیف در ۹ اپریل ادامه دهد. به این ترتیب اولین فرصت برای پایان دادن به جنگ از دست رفت. شانس های دیگری نیز وجود داشته است. درست یک سال پیش، چین یک مقاله ۱۲ ماده ای ارائه کرد که در آن گام ها به سوی آشتی سیاسی بین روسیه و اوکراین تشریح شده بود. بیجنگ شروع به میانجیگری بین دو طرف کرد، اما بزودی به سنگ گرانیات برخورد کرد: در غرب گفته می شد که قبل از شروع مذاکرات، کیف باید ابتداء نیروهای مسلح روسیه را با یک حمله بزرگ بهاری عقب راند و مسکو را تحت فشار قرار دهد. فرصت بعدی تمام شد.

آیا غرب را آزار می دهد؟ نه حتماً، زینی مینتون بدوز Zanny Minton Beddoes، مدیر مسئول مجله اکونومیست، اخیراً گفت: لزوماً نمی توان گفت که دادن سلاح به اوکراینی ها برای جنگ با روسیه احتمالاً ارزان ترین راه برای ایالات متحده جهت تضعیف رقیب روسی اش است. از سوی دیگر، آلمان، همانطور که بوریس پیستوریوس، وزیر دفاع در «کنفرانس امنیتی» مونشن اعتراف کرد، نگران است که مسکو بتواند سلطه خود را در شرق و جنوب شرق اروپا زیر سؤال ببرد. به همین دلیل است که بر اساس طرح اوکراین که روز پنجشنبه توسط بوندستاگ تصویب شد، روسیه باید «در این جنگ بیازد». اما این بدان معناست که اوکراین باید به مبارزه ادامه

دهد. اگر برلین به خواسته خود برای پیروزی کیف پایبند باشد، احتمالاً هیچ شانس برای آتش بس وجود نخواهد داشت.